

Però el mot *mawla* no significa amic?

Encara que un gran nombre de savis sunnites de totes les èpoques i des de tots els punts de vista han confirmat l'esdeveniment i les paraules històriques del Profeta (PBD), han trobat difícil reconciliar-les amb el que realment ocorregué després del decés del Profeta (PBD). Està fora de l'abast d'aquest curt document detallar aquells incidents. El punt important és que molts savis sunnites han dit que el Profeta (PBD) tan sols va voler declarar 'Ali (P) com a amic i auxiliador dels musulmans!

Hi ha molts aspectes d'aquest esdeveniment que mostren que fou molt més significatiu. La revelació de les diferents aleies de l'Alcorà, el gran aplec de gent, els estadis finals de la vida del Profeta (PBD), la confirmació per part de la gent que el Profeta (PBD) era superior en autoritat, les subsegüents felicitacions d'Omar així com molts d'altres factors que són difícils de cobrir en aquest curt document, tot plegat apunta a que l'ocasió fou la designació del successor del Profeta (PBD). És evident que la paraula *mawla* va ser usada en el sentit d'absoluta autoritat després del Profeta (PBD) que inclou, però que no es restringeix a, el poder temporal.

La paraula final

Si encara queda algun dubte sobre la importància històrica d'aquesta declaració i els esforços d'algunes persones per amagar-la, que aquesta sigui l'última paraula:

Quan l'Imam 'Ali (P), durant el temps del seu califat i dècades després de l'esdeveniment de Ghadir, digué a Anas ibn Malik, el Company del Profeta (PBD): "Per què no t'aixeques i testifiques el que tu vares sentir del Missatger d'Al·lah en el dia del Ghadir?". Ell respongué, "Oh Amir al-Muminin! M'he fet gran i no recordo." Aleshores 'Ali (P) digué: "Que Al·lah et marqui amb una taca blanca (de lepra) que no es pugui amagar amb el teu turbant, si tu estàs retenint la veritat." I abans que Anas abandonés el seu lloc li va sortir una gran taca blanca a la seva cara."

- Ibn Qutayba ad-Dinawari, Kitab al-Ma'arif, El Caire 1353 H., pàg. 251
- Ahmad ibn Hanbal, al-Musnad, vol. 1, pàg. 119
- Abu Nu'aym al-Isfahani, Hilyat al-Awliya', Beirut 1988, vol.5, pàg. 27
- Nur ad-Din al-Halabi aix-Xafi'i, as-Sirat al Halabiyya, vol.3, pàg.336
- Al-Muttaqi al-Hindi, Kanz al-Ummal, Halab 1969-84, vol. 13, pàg. 131

Per trobar informació detallada sobre l'esdeveniment de Ghadir Khumm, visiteu:

<http://al-islam.org/ghadir/>

v 1.0

Oh Missatger! Transmet el que ha descendit a tu procedent del teu Senyor! I, si no ho fas, serà com si no haguessis transmès res del Seu Missatge. Al·lah et protegirà de la gent
(Alcorà: capítol 5, aleia 67)

Va designar el Profeta (PBD) un Successor?

Els xiïtes creiem que la proclamació esmentada en l'aleia alcorànica va ser complerta pel Profeta (PBD) quan va designar l'Imam 'Ali ibn Abi Tàleb (P) com el seu successor el dia de Ghadir Khumm.

Què va ocórrer el dia de Ghadir Khumm?

Ghadir Khumm és un lloc a uns quants kilòmetres de la Meca en el camí a Medina. Quan el Profeta (PBD) estava passant per aquest indret el dia 18 de Dhu-l-Hijja (10 de març del 632) al seu retorn del Pelegrinatge de l'Adéu, l'aleia *“Oh Missatger! Transmet el que ha descendit...”* fou revelada. Aleshores ell (PBD) s'aturà per fer un anunci als pelegrins que l'acompanyaven de la Meca, que estaven a punt de dispersar-se d'aquell punt a llurs respectives destinacions. Segons les ordres del Profeta (PBD) s'erigí per a ell un púlpit especial fet de branques d'arbres. Després de l'oració del migdia el Profeta (PBD) va seure sobre el púlpit i féu el seu darrer discurs públic a l'aplec més gran de gent abans de la seva mort tres mesos després.

El més destacat del seu sermó va ser quan, agafant l'Imam 'Ali (P) de la mà, el Profeta (PBD) preguntà si ell era superior en autoritat (*awla*) que els mateixos creients. La gernació va cridar en una única veu: “És així, Oh Missatger d'Al·lah”.

Després declarà: **“De qui sóc el seu mestre (*mawla*), 'Ali n'és també el mestre (*mawla*). Oh Déu, sigues l'amic de qui sigui el seu amic, i sigues l'enemic de qui sigui el seu enemic.”**

Immediatament després el Profeta (PBD) va acabar el seu discurs, i va ser revelada la següent aleia de l'Alcorà:

Avui he completat la vostra religió i He consumat la Meva benedicció sobre vosaltres i Estic satisfet d'haver-vos donat com a creença l'Islam (Alcorà 5:3)

Després del seu discurs, el Profeta (PBD) va demanar a tothom que fes el jurament d'aliança a 'Ali (P) i que el felicités. Entre els qui feren això hi havia 'Omar ibn al-Khattab, que va dir: “Ben fet ibn Abi Tàlib! Avui has esdevingut el mestre de tots els creients homes i dones.”

Un àrab, havent sentit sobre l'esdeveniment de Ghadir Khumm, va anar a veure el Profeta (PBD) i digué: “Tu ens has ordenat testificar que no hi ha més deïtat que Al·lah i que tu ets el Missatger d'Al·lah. T'hem obeït. Tu ens vares ordenar que féssim les oracions cinc vegades al dia i t'hem obeït. Tu ens ordenares que dejunéssim durant el mes de Ramadà i t'hem obeït. Després ens ordenares d'oferir el pelegrinatge a la Meca i t'hem obeït. **Però tu no estàs satisfet amb tot això i tu vares elevar el teu cosí amb la teva mà i ens l'imposares com a mestre nostre dient 'Ali és el mawla de qui jo sóc mawla' Aquesta imposició ve d'Al·lah o de tu?”** El Profeta (PBD) va dir: “Per Al·lah que és l'única deïtat. Això ve d'Al·lah, el Poderós i el Gloriós.”

En sentir aquesta resposta l'home va tornar enrere i va anar cap a la seva camella dient: “Oh Al·lah! Si el que Muhammad diu és correcte llança sobre nosaltres una pedra del cel i ocasiona'ns un dolor sever i la tortura. Abans no hagués arribat a la seva camella Al·lah li va llançar una pedra al cap, la qual penetrà al seu cos i el va matar. Fou en aquesta ocasió que Al·lah, l'Exaltat, va fer descendir les següents aleies:

Un que demana, demana que tingui lloc el càstig. Els qui no creuen no tindran defensa davant Al·lah, l'Amo de les estacions graduals (Alcorà, 70:1-3)

Consideren els savis sunnites aquest esdeveniment com a autèntic?

El nombre d'autoritats sunnites que narren aquest esdeveniment, tant en detall com en resum, és impressionant! Aquest esdeveniment històric fou narrat per 110 Companys del Profeta (PBD), 84 Successors de la següent generació i després per molts centenars de savis del món islàmic, des del primer fins el quinze segle de l'Hègira (del segle setè al vint-i-unè després de Crist).

Aquestes estadístiques només inclouen transmissors que apareixen en narracions registrades per savis sunnites!

A sota donem una molt petita selecció d'aquestes fonts. Molts d'aquests savis no tan sols citen la declaració del Profeta (PBD) sinó que en verifiquen l'autenticitat.

- Al-Hakim an-Naysaburi, *al-Mustadrak 'ala as-Sahihayn* (Beirut), vol.3, pàgs. 109-110, 133, 148, 533. Expressament diu que la tradició és sahih d'acord amb els criteris d'al-Bukhari i Muslim; adh-Dhahabi ha confirmat el seu judici.
- At-Tirmidhi, *Sunan* (El Caire), vol.5, pàg. 633
- Ibn Maja, *Sunan* (El Caire 1952), vol.1, pàg. 45
- Ibn Hajar al-'Asqalani, *Fath al Bari bi Sharh Sahih al-Bukhari*, (Beirut 1988), vol 7, pàg. 61
- Al-'Ayni, *'Umdat al-Qari Sharh Sahih al-Bukhari*, vol. 8, pàg. 584
- Ibn al-'Athir, *Jami' al-Ussul*, pàg. 277, no. 65
- As-Suyuti, *ad-Durr al-Manthur*, vol.2, pàg. 259 i 298
- Fakhr ad-Din ar-Razi, *Tafsir al-Kabir*, (Beirut 1981), vol. 11, pàg.53
- Ibn Kathir, *Tafsir Qur'an al-Adhim*, (Beirut), vol. 2, pàg. 14
- Al-Wahidi, *Asbab an-Nuzul*, pàg. 164
- Ibn al-'Athir, *Usd al-Ghaba fi Ma'rifat as-Sahaba*, (El Caire), vol. 3, pàg. 92
- Ibn Hajar al-'Asqalani, *Tahdhib al-Tahdhib*, (Hyderabad, 1325), vol. 7, pàg. 339
- Ibn Kathir, *al-Bidaya wa n-Nihaya*, (El Caire 1932), vol. 7, pàg. 340, vol. 5, pàg. 213
- At-Tahawi, *Muixkil al-Athar*, (Hyderabad, 1915), vol. 2, pàgs. 308-9
- Nur ad-Din al-Halabi aix-Xafi'i, *as-Sira al-Halabiyya*, vol. 3, pàg. 337
- Az-Zurqani, *Sharh al-Mawahib al-Ladunniyya*, vol. 7, 7 pàg. 13